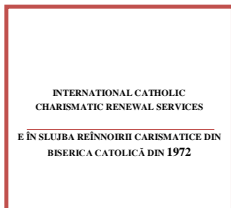


BULETINUL ICCRS AL LIDERILOR

Formare pentru alți noi lideri în RCC

■ ANUL XX, NUMĂRUL 1 ■ IANUARIE – FEBRUARIE 2014



ÎN ACEST NUMĂR

Consultare Profetică
ICCRS:

**Reflecție în
Ghetsimani**

Patti Mansfield

Consultare profetică
ICCRS:

**Cuvintele
profetice de la
Consultare**

Întrebări către Comisia
Doctrinară ICCRS:

**Care este
diferența dintre
experiențele
mistice și**

Consultare Profetică ICCRS

Reflecție în Ghetsimani

■ Patti Mansfield



În timpul Consultării Profetice organizate de ICCRS la Betleem, în Țara Sfântă, în perioada 14-18 noiembrie 2013, Patti Mansfield, unul dintre pionierii RCC, a ținut o reflecție în grădina Ghetsimani pentru liderii carismatici care luau parte

la consultare. Iată textul:

Suntem aici în grădină cu Isus. El ne-a numit prietenii lui și are un cuvânt profetic să ne spună. Să începem prin a asculta relatarea din Evanghelia după Sfântul Marcu:

„Apoi au venit într-un loc, al cărui nume era Ghetsimani și le-a spus discipolilor săi: «Stați aici până când mă voi ruga». I-a luat cu sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și a început a se înfiora și a se neliniști și le-a spus: «Sufletul meu este trist până la moarte; rămâneți aici și vegheați!». Și, mergând puțin mai în față, a căzut la pământ și se ruga ca, dacă este posibil, să treacă de la el ceasul [acela], zicând: «Abba, Tată! Pentru tine totul este posibil. Îndepărtează de la mine paharul acesta, însă nu ceea ce vreau eu, dar ceea ce [vrei] tu». Apoi a venit și i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: «Simon, dormi? Nu ai putut să veghezi [nici măcar] un ceas? Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită! Căci sufletul este plin de avânt, dar trupul este slab». Și, plecând din nou, s-a rugat spunând aceleași cuvinte. A venit din nou și i-a găsit dormind, căci ochii lor erau îngreunați și nu știau ce să-i răspundă. A venit a treia oară și le-a spus: «Dormiți mai departe și odihniți-vă! Ajunge! A venit ceasul. Iată, Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor. Ridicați-vă, să mergem! Iată, cel care mă trădează este aproape»” (Mc 14,32-42).

Vegheați și rugați-vă!

Isus, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, are o inimă sfântă și de asemenea inima lui este umană. Aici în grădină putem să auzim strigătul inimii lui umane, cerându-le prietenilor săi să rămână cu el, să fie lângă el, să-l susțină cu prezența lor, cu dragostea lor, cu rugăciunea lor. Chiar și cei trei care au fost cu el pe muntele Tabor, care au fost martori ai măreției sale, au adormit și l-au lăsat singur în agonia lui. Vom merge în curând pe Calvar, unde Isus a fost răstignit și și-a vărsat sângele, dar aici în grădină a curs pentru prima dată sângele lui, căzând pe pământ, pentru tine și pentru mine.

„Vegheați și rugați-vă!” a strigat Isus. Fiți în alertă! „Căci duhul este plin de avânt, dar trupul este slab. N-ați putut veghea cu mine nici măcar un ceas?” Fraților și surorilor, acest strigăt al lui Isus trebuie să iasă din acest loc ca un cuvânt profetic pentru noi și pentru Reînnoirea Carismatică. O oră! O oră ca să

fii cu Isus. O oră ca să întărești legăturile de dragoste și prietenie. O oră pentru intimitatea cu Domnul. Dacă nu suntem fideli să petrecem zilnic măcar o oră în rugăciune și veghe, cum vom fi vreodată pregătiți să înfruntăm ceea ce o să vină? Câți dintre noi pierd cel puțin o oră zilnic pe internet, făcând lucruri frivole?

Vizita noastră de astăzi în Ghetsimani este o chemare la intimitate cu suferința lui Isus. În mijlocul nostru sunt frați și surori filipinezi, a căror țară tocmai a experimentat drama unui taifun devastator. La mai multe luni după ce uraganul Katrina distrusese regiunea unde locuiesc eu, am ținut o reculegere carismatică pentru adolescenți. Unul dintre tinerii lideri a pus o întrebare celor 300 de tineri adunați: „Câți dintre voi și-au pierdut casele și au fost mutați din cauza uraganului?” Două treimi dintre tineri au ridicat mâna. Tânărul lider a spus: „Gândiți-vă cât de mult ne iubește Isus, că ne-a lăsat tocmai pe noi să trecem prin această suferință cu el”.

La începuturile Reînnoirii, în timpul întâlnirilor de rugăciune la care participau grupuri imense care îl laudau pe Dumnezeu cu o bucurie exuberantă, l-am simțit pe Domnul Isus apropiindu-se de mine, punându-și mâna în jurul meu într-o mare intimitate și spunând: „Îngenunchează și roagă-te. Această bucurie nu este pentru tine. Pentru ca alții să cunoască această bucurie, trebuie să plătești prețul”. Trebuie să plătești prețul. Nu m-am simțit împovărată de cuvântul lui. A fost un semn de intimitate și prietenie. Fraților și surorilor, dacă ne dorim ca alții să cunoască bucuria efuziunii Duhului, trebuie să îngenunchem, să ne unim în suferință cu Isus și să fim dispuși să plătim prețul.

Fiți gata!

În weekend-ul de la Duquesne, când David Mangan și cu mine i-am spus îndrumătorului nostru spiritual că vrem să ne reînnoim Sacramentul Mirului, ne-a pus această întrebare „Sunteți gata?”. Domnul mai are mult de făcut cu și prin noi și dorește să fim pregătiți. Cum? În primul rând, prin umilința și puritatea inimii. Dacă inima noastră nu este purificată, ne putem ruga cam așa: „Numele meu să fie sfințit. Să vină împărăția mea. Să se facă voia mea.” La noi cei din Reînnoire poate fi mult mai subtil; de exemplu, dacă vorbim de ministerele noastre, de muzica noastră, comunitatea noastră, mișcarea noastră mai mult decât o facem despre însuși Domnul Isus, atunci suntem în pericol. Trebuie să avem grijă ca numele și titlurile noastre să nu devină preocupările noastre principale, petrecând mai multă energie pentru a păstra pozițiile noastre și a promova propriile noastre cauze decât pentru a slăvi numele lui Isus. Îmi place acest pasaj din Isaia: „Dorința sufletului este numele tău și amintirea ta” (Is 27,8).

Papa Francisc ne-a avertizat despre spiritul lumesc ce afectează nu numai clerul, ci și pe noi laicii. De Rusalii a făcut o mustrare delicată, spunând că în loc să fie aclamat numele său „Francisc, Francisc”, i-ar face mai mare plăcere să audă „Isus, Isus”.

Un mod concret de a te coborî în umilință și în puritatea inimii este să invoci sângele lui Isus în Sacramentul reconcilierii. Înainte de a mă ridica pentru a le vorbi oamenilor despre Domnul, întotdeauna încerc să fac o spovadă bună și să las ca sângele lui Cristos să mă curețe. Sunt foarte conștientă cât de ușor este să pătez lucrarea lui cu vanitatea și mândria mea. Lasă sângele lui să te curețe când îl primești în Euharistie. Pregătește-te să fii folositor pentru stăpânul casei.

Decide de pe acum!

Sfântul Alfons de Liguori ne spune că ar trebui să decidem din timp să acceptăm cum vom muri. „De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem”(Rom 14,8). Decide de pe acum acest lucru!

Când pregăteam aceste remarci, mi-a venit în minte un citat al Fericitului Ioan Paul al II-lea. Este din Bula de Convocare pentru Marele Jubileu al anului 2000: „Credinciosul care a meditat serios la vocația sa creștină, incluzând ceea ce are de spus Revelația despre posibilitatea martiriului, nu poate să o excludă din orizontul vieții sale”. Asta înseamnă că tu și cu mine o să murim martiri? Nu știu. Vor fi unii dintre noi care își vor vărsa sângele pentru Cristos? Posibil. Dar chiar dacă ne vom vărsa sângele sau nu, fiecare dintre noi va fi un martir, un martor.

Cu ani în urmă am scris un articol numit „Despre maternitate și martiriu” („Of Motherhood and Martyrdom”), când eram însărcinată, chiar înaintea aniversării vârstei mele de 40 de ani. Am înfruntat o mare ostilitate în timpul acestei sarcini, mai ales din partea acelor care nu prețuiesc viața umană. Astăzi a alege să fii mamă înseamnă a alege să fii martor. Astăzi, a alege să te căsătorești, o femeie cu un bărbat, pentru toată viața, înseamnă a alege să fii martor. Pentru voi, cei care sunteți celibatari, preoți, călugări, a alege să fii fidel angajamentului tău de viață înseamnă a alege să fii martor.

Trebuie să stabilim, să decidem încă de pe acum. Astăzi ar fi fost cea de-a 90-a aniversare a zilei de naștere a mamei mele. A trăit cu noi la sfârșitul vieții ei și a murit în brațele mele. După ce i-au luat trupul, am îngenucheat în dormitorul nostru în care și-a dat duhul și am sărutat podeaua. Știam că Isus însuși a fost acolo. Știam că Mama lui Isus a fost acolo. Nu o rugăm noi la fiecare Bucură-te Marie: „roagă-te pentru noi păcătoșii acum și în ceasul morții noastre”? Îmi amintesc că a fost un moment foarte solemn, în care i-am spus Domnului: „Nu știu cât timp mai am de trăit pe pământ. Pot fi zile, săptămâni, luni, ani, decenii. Dar oricât de lungă va fi viața mea, eu vreau să o trăiesc cu totul pentru tine. Folosește-mă pentru Împărăția ta”.

Prosternați-vă!

„Prosternați-vă înaintea Domnului,... toți [locuitorii] pământului” (Ps 96,9). În grădina Ghetsimani, Isus i-a întrebat pe soldați: „Pe cine căutați?”. Ei i-au răspuns: „Pe Isus Nazarineanul”. Apoi el a zis „Eu sunt”, iar ei au căzut la pământ ca niște oameni morți (cf. *In* 18,4-5). Prosternați-vă în fața lui tot pământul. În weekend-ul de la Duquesne, când am intrat în capelă, pe data de 18 februarie 1967, și am îngenucheat în fața Preasfântului Sacrament, m-am cutremurat înaintea maiestății lui. În timpul acestei consultări profetice, când s-a luat curentul și Mary Healy ne-a îndemnat să ne rugăm așa cum am făcut-o în weekend-ul de la Duquesne când am rămas fără apă, m-am cutremurat. Fraților și surorilor Domnul spune: „La aceasta mă voi uita: la cel umil și cu sufletul zdrobit și la cel care tremură la cuvântul meu” (*Is* 66,2). A tremura în fața Domnului are o semnificație mult mai mare decât un răspuns fizic: este un răspuns spiritual ce recunoaște sfințenia sa: „Este îngrozitor să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” (*Evr* 10,31).

Isus ne spune astăzi: „Prietenii mei, vegheați și rugați-vă. Pregătiți-vă prin a vă curăța cu sângele meu. Decideți acum. Vii sau morți, îmi aparțineți. Venerați-mă. Prosternați-vă înaintea mea. Să vă fie frică să vă atingeți de gloria mea și să pătați frumusețea lucrării mele. Plecați-vă capul așa cum am făcut-o și eu în grădină și am spus: «Nu voia mea ci voia ta să se împlinească»”.

Sfântul Filip Neri (care știa ce înseamnă să te prosterni) obișnuia să-i învețe pe ucenicii lui să se roage astfel: „Doamne, ține-ți mâna asupra capului meu astăzi, altfel cu siguranță acest Iuda te va trăda”. Să mergem înainte fără nicio iluzie despre noi. Suntem un nimic, ba încă suntem un nimic superb și mai puțin decât nimic. Dacă Domnul în marea sa milostivire a împlinit ceva prin noi, prin grupurile noastre de rugăciune, prin comunitățile noastre, prin ministerele noastre, prin publicațiile noastre, prin ICCRS, prin multele expresii ale Reînnoirii Carismatice din întreaga lume, lui și numai lui îi aparține toată gloria, toată onoarea și toată lauda. Amin. 🙏

Consultare profetică ICCRS:

Cuvintele profetice de la Consultare

În timpul Consultării profetice de la Betleem, în noiembrie 2013, liderii carismatici cheie din întreaga lume au experimentat în rugăciune diferite manifestări ale Duhului Sfânt. Suntem bucuroși să vă prezentăm aici câteva cuvinte profetice și imagini interioare primite în timpul uneia dintre principalele sesiuni, înregistrate de Chuck Hornsby (SUA), spre reflecția și discernământul vostru:

1. Prima sesiune de adorație.

a. „Eu fac toate lucrurile noi. Ține-ți ochii ațintiți la mine”.

b. „A fost descrisă o imagine interioară a unui rege – piesă de șah. Această piesă arăta de asemenea ca o pecete. Avea pe ea fiecare dintre numele noastre, cu invitația de a urma calea pe care regele a trasat-o pentru noi. Cuvântul spunea că există consecințe la fel ca în Scripturi dacă acceptăm sau nu invitația”.

c. „A fost lansată o chemare generală la sfințenie”.

d. „Te-am chemat aici în primul rând pentru că te iubesc. Ești în primul rând preaiubitul meu / preaiubita mea. Înainte de a te invita să fii discipol, înainte de a te invita la sfințenie, înainte de a-ți cere să te căiești, te chem să primești iubirea mea. Înainte de a te invita la misiune, înainte de a te invita să vestești cuvântul meu sau chiar să-l ascuți, voi revărsa iubirea mea asupra ta. Mulți dintre voi, liderii mei, m-ați urmat de mult timp, dar aveți în continuare probleme în a crede în iubirea mea pentru voi. Vreau să revărs iubirea mea asupra voastră cu putere, pentru a trece dincolo de temerile voastre, de rănilile voastre, de barierele voastre, și să vă iubesc: în acest loc, în acest timp. Primiți o revărsare puternică a iubirii mele. Tu ești iubitul meu / iubita mea. Primește gratuit, și atunci vei putea oferi gratuit. Primește pe deplin iubirea mea pentru tine”.

e. „Îți ofer ceva nou. Nu te lega de ideile și noțiunile tale preconcepute. Renunță la aceste lucruri. Fii docil Duhului Sfânt”.

f. *1Cor 6* – „Duhul Sfânt este profund întristat. Unii dintre noi păcătuim împotriva trupului. Pocăiți-vă de păcat. O nouă feroare va veni din templele pure”.

g. „Eu pregătesc un popor de foc, care să audă cuvântul și să răspundă”. *In 4* - „Câmpiile sunt pline de recoltă. Recolta este peste tot în jurul nostru, în casele noastre, în familiile noastre, la locurile noastre de muncă, în bisericile noastre”.

2. Prima sesiune de dimineață

a. „Dragostea a fost testată și încercată. Fiți supuși unii altora. Măsurați-vă cuvintele. Fiți disciplinați. Discerneți toate lucrurile. Ascultați un cuvânt curat. Să aveți unitate în viziune și în scop. Iubirea să fie primordială”.

b. „Vorbiți din ceea ce ați ascultat. Lucrați în supunere față de planul lui Dumnezeu. Noi suntem lucrarea lui Dumnezeu, oameni care lucrează în supunere. Spuneți adevărul cu iubire”.

c. „Nu prin forță, nu prin putere, ci prin Duhul meu, zice Domnul. Încredeți-vă în mine și nu în voi înșivă. Când mergeți la cei sărmani sau la cei slabi, succesele voastre nu depind de voi, ci de Duhul meu. Eu voi sta în spatele profeților mei. Sunt eu, nu voi. ÎNCREDERE”.

d. *Is 44,19* - „Nu te uita la trecut. Eu fac un lucru nou. Concentrează-te pe viitor”.

e. „Doresc să lovesc inimile de piatră. Eu vă dau toiagul lui Moise. Vestiți cuvântul meu. Eu sunt Cuvântul. Loviți și voi vindeca inimile de piatră”.

f. O persoană a simțit o durere în inimă. „Vreau să sparg oala de lut. Vreau să vă fac un vas nou. Când vă duceți acasă, să luați apă curată, viață nouă pentru țara și familia voastră”.

3. Întâlnirea de după-amiază

a. „NU MAI AVEȚI PUTERE (energie – *n.t.*). VENIȚI LA MINE”. În acel moment energia electrică a revenit. Când ne vom închina înaintea Lui, vom vedea puterea, pacea și iubirea Sa.

b. „Harul meu îți este de ajuns. Eu sunt lumina. Ti-am dat puterea (energia – *n.t.*) înapoi, pentru că mi te-ai închinat și puterea ți-a revenit. Fii un slujitor umil al reînnoirii”.

c. „Când v-ați plecat în umilință, v-ați dat jos doi pantofi. Primul pantof este pantoful mândriei: responsabilitatea, succesul nu depind de voi. Al doilea pantof este pantoful nesiguranței și al fricii. Având în vedere că rezultatele nu depind de voi, puteți pași cu îndrăzneală și mergeți înainte fără teamă”.

d. *Is 44,1-7* - „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Nu este alt Dumnezeu în afară de mine. Nu-ți fie frică. Voi turna din Duhul Meu peste urmașii tăi”.

e. „Prietenii mei, preaiubiții mei. Acesta e ceasul milostivirii, ceasul iubirii. Numai milostivirea salvează. Veniți la picioarele Crucii mele” (primit vineri la ora 15,00).

f. „Nu vă mai numesc servitori, ci prieteni, preaiubiții mei”.

g. „Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Eu vă ridic și vă dau o nouă credință, o credință profundă. Azi am rupt robiile voastre. Azi am rupt lanțurile voastre. Astăzi vă eliberez. Astăzi am construit o cetate nouă. Astăzi puterile întunericului se sfârșesc. Se ivesc zorii! Se ivesc zorii! Mulțimi uriașe vor veni. Lucrurile nu vor mai fi la fel. Lepădați-vă de voi înșivă. Țineți-vă de Isus. Acum El se înalță victorios”.

h. „Imaginea unui glob în întuneric. Porumbei întunecați negri și gri care zboară în jurul lui, bucurându-se de întuneric. O cruce luminoasă a apărut strălucind în întuneric. Porumbeii au încercat să îndepărteze crucea cu ciocurile lor, dar nu au reușit, ba mai mult, porumbeii negri și gri au devenit albi”.

4. Vremea înzestrării cu putere

a. „Domnul trece printre noi cu toiagul în mână pentru a lovi din nou stânca. Inimile noastre sunt piatra. Pe măsură ce suntem loviți din nou și din nou, tot mai multe porțiuni de piatră vor fi înlăturate și tot mai multă apă se va revărsa. Păcatele, slăbiciunea, oboseala sunt eliminate. Te-am lovit mai înainte și apa a țâșnit. Cu toate acestea, te voi lovi din nou pentru a te deschide mai mult și vor țâșni mai mari și mai profunde rezerve de apă. Este necesar ca inima ta să fie

frântă pentru a curge din ea ape mai adânci și pentru ca apa să poată fi adusă la oamenii mei”.

b. „Astăzi ați băut din potirul meu. Nu contează cât de mare este provocarea, eu voi fi cu voi, astfel încât să puteți înfrunta ceea ce vă înconjoară. Totul este mult mai slab decât puterea mea. Nu vă fie frică”.

c. *Is 30* - Oameni bucuroși se întorc la Domnul.

5. În Cenacolul de la Ierusalim

a. „Voi revărsa Duhul meu și voi revărsa Duhul meu și voi revărsa Duhul meu. Voi revărsa Duhul meu continuu, cu generozitate, din belșug și din abundență. Primiți mai mult din Duhul meu. Primiți-l pe deplin”.

b. „Cereți-i Mariei să se roage pentru a vi se îmbunătăți relația cu Duhul Sfânt și pentru a crește disponibilitatea voastră față de el. Cereți-i Duhului Sfânt să desăvârșească și să binecuvânteze relația voastră cu Maria”.

c. „Vremurile se apropie. Timpul este scurt. Ieșiți pe străzi și aduceți-i înăuntru pe cei pierduți”.

Întrebări către Comisia Doctrinară ICCRS:

Care este diferența dintre experiențele mistice și manifestările carismatice?

Au apărut adeseori confuzii între experiențele mistice și manifestările carismatice. Unul dintre motivele pentru care se întâmplă acest lucru este că o perioadă lungă din istoria Bisericii carismele au fost neglijate. Deși nu au dispărut niciodată din teologia catolică, ele nu mai făceau parte din viața celor mai obișnuiți catolici. Conciliul Vatican II a corectat această neglijență, în special prin puternica sa afirmație despre carisme în *Lumen Gentium*, 12. De atunci, carismele s-au manifestat printre credincioși într-o abundență ce nu mai existase de la începuturile Bisericii. Aceste daruri fac parte dintre cele cu care Dumnezeu ne înzestrea pentru a îndeplini misiunea Bisericii, deci este important să înțelegem carismele și diferența dintre acestea și harurile mistice.

Catehismul ne oferă o definiție clară: „Extraordinare sau simple și umile, carismele sunt haruri ale Duhului Sfânt, care au, direct sau indirect, o utilitate eclezială, fiind rânduite spre creșterea Bisericii, spre binele oamenilor și după trebuințele lumii” (CBC 799).

Este important să observăm în această definiție că scopul carismelor este de a-i sluji pe alții și de a zidi Biserica. Ele nu sunt date pentru folosul personal al celui care le primește, ci pentru a-i sluji pe ceilalți. Carismele sunt, prin definiție, daruri de oferit mai departe. Acest lucru este în concordanță cu învățătura Sfântului Paul, care scria: „Fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului spre binele comun” (1Cor 12,7). După aceea, Paul prezintă o mare diversitate de carisme și explică faptul că, prin interacțiunea lor armonioasă, atunci când fiecare membru al Bisericii își folosește carismele pentru a-i sluji pe ceilalți, trupul este construit în iubire.

Chiar și carismele extraordinare, cum ar fi vindecarea, miracolele ori cuvântul de cunoaștere, sunt daruri pentru ajutorul celorlalți. Când oamenii sunt vindecați printr-o carismă a vindecării, de pildă, aceștia experimentează puterea, iubirea și compasiunea Domnului. Ei devin conștienți că Dumnezeu este real și că Vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu nu e doar o idee

mângâietoare, ci este un adevăr! De aceea carismele supranaturale au o eficacitate atât de puternică în evanghelizare.

Pe de altă parte, experiențele mistice sunt daruri particulare oferite de Dumnezeu pentru beneficiul personal. Aceste experiențe pot fi, de exemplu, răpirile, viziunile, locuțiunile, rănile de iubire și mângâierile interioare. În general, ele nu sunt daruri care pot sau care ar trebui să fie date mai departe.

De aici urmează un principiu foarte important, care ne ajută să distingem între cele două daruri. În timp ce experiențele mistice nu ar trebui căutate sau cerute, carismele trebuie căutate și cerute. Scriitorii spirituali, precum Sfânta Tereza din Avila și Sfântul Ioan al Crucii, ne-au avertizat împotriva pericolului căutării experiențelor mistice. Această căutare ne-ar putea conduce la concentrarea asupra experiențelor cu Dumnezeu în loc de a-l căuta pe Dumnezeu însuși, putându-ne expune astfel pericolului mândriei, al auto-cufundării sau chiar al înșelăciunilor diavolului. Atunci când apar experiențe mistice, ele trebuie discernute cu un director spiritual și, dacă sunt autentice, trebuie acceptate cu recunoștință, dar fără să li se dea o atenție excesivă.

Pe de altă parte, Scriptura ne îndeamnă să dorim și să căutăm carismele, datorită potențialului lor de a zidi Biserica. După înșiruirea darurilor spirituale din *1Cor 12*, Paul spune: „Voi însă fiți zeloși față de darurile cele mai bune” (*1Cor 12,31*) și „Fiți zeloși pentru iubire, dar tindeți și spre darurile spirituale, mai ales darul profeției” (*1Cor 14,1*).

Deși Paul nu face o distincție formală între carisme și experiențele mistice, putem zări această deosebire în scrierile sale. În *2Cor* el descrie în treacăt o experiență mistică pe care a avut-o, dar rămâne rezervat privind împărtășirea conținutului acestei experiențe: „Cunosc un om în Cristos care, acum paisprezece ani – că era în trup, nu știu; sau că era în afara trupului, nu știu: Dumnezeu o știe – a fost răpit până la al treilea cer... și a auzit cuvinte de negrăit care omului nu-i sunt permise să le rostească” (*2Cor 12,2-4*). Această experiență a fost un har special pentru întărirea personală a Sfântului Paul. În mod similar, viziunea pe care a avut-o cu Isus într-o noapte în Corint (*Fap 18,9*) a fost un har personal, pentru a-l ajuta să persevereze în misiunea sa. Pe de altă parte, el îi îndeamnă pe credincioși să utilizeze carismele, cum ar fi profeția, pentru a-i zidi pe ceilalți, pentru a-i încuraja, a-i consola sau a-i convinge de păcat (*1Cor 14,3.24-25*).

Din descrierile de mai sus este evident că poate exista o anumită suprapunere între carisme și experiențele mistice; nu există întotdeauna o distincție clară între ele. O viziune, de pildă, poate fi o carismă (o formă de profeție) de împărtășit cu ceilalți într-o întâlnire de rugăciune sau poate fi o experiență mistică privată. Pentru a discerne diferența, persoana ce are o viziune într-o întâlnire carismatică ar trebui să cântărească în duh dacă pare să fie numai pentru sine ori pentru zidirea celorlalți; dacă e pentru ceilalți, atunci trebuie să o supună discernământului liderilor.

De vreme ce carismele sunt esențiale pentru viața Bisericii, liderii n-ar trebui să aștepte în mod pasiv apariția acestor carisme și apoi să decidă cum ar trebui să fie păstorite corect. Ci, mai degrabă, ar trebui să cultive carismele în mod activ, să-i îndrume și să-i încurajeze pe cei care fac pași în a le exersa, ajutându-i pe oameni să crească în folosirea lor. 🏡



ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Services

Buletinul ICCRS al liderilor este o publicație internațională, editată împreună cu Buletinul ICCRS. Scopul său este de a oferi formare în subiecte decisive din RCC.

Adresa poștală

Europa

Telefon

Fax

E-mail

Website

Palazzo San Calisto, 00120 Vatican –

+39 06 69 88 71 26/27

+39 06 69 88 72 24

newsletter@iccrs.org

www.iccrs.org

▪ Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10€ prin poștă.

▪ Formarea Liderilor este disponibilă suplimentar cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail.

▪ Ambele publicații sunt disponibile pentru 25€ pe an prin poștă.